

ת"פ 45466/07/21 - פארס רמיחאת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 45466-07-21 מדינת ישראל נ' רמיחאת(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 305896/2021
לפני כבוד השופט אמיר טובי, שופט בכיר
המבקש פארס רמיחאת (עציר)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה לפסול עצמי מלשבת בדיון בתיק זה מחמת נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

בבקשה נאמר כי בדיון שהתקיים בפניי ביום 28.4.2022 בעקבות דחיית בקשתו של נאשם 2 (להלן: "הנאשם האחר") כי עו"ד תומר נווה ישוב לייצגו, פנה אותו נאשם בדברים אל בית המשפט שחלקם צוין בפרוטוקול אותה ישיבה. בעקבות כך, הורה בית המשפט על העברת פרוטוקול הדיון לעיונו של נשיא בית המשפט. עוד נאמר כי בפרוטוקול אותו דיון לא פורטו דבריו של המבקש ולא צוין כי הוא פנה כלל בדברים לבית המשפט.

לטענת המבקש לאחרונה הגיעו חוקרים ממשרת חיפה לבית המעצר בו הוא שוהה וחקרו אותו וכן את יתר הנאשמים בתיק בחשד לעבירה של איומים והעלבת עובד ציבור, נוכח דבריהם בישיבה מיום 28.4.2022. עוד צוין כי לא ברור מהיכן קיבלה המשרת פירוט האירועים והאמירות, שכן הפרוטוקול אינו משקף את שנאמר. בישיבה שהתקיימה ביום 18.7.2022 הודיע הפרקליט כי הוא זה שהעביר את שהתרחש באולם בית המשפט והוביל לחקירה שנפתחה. הוסיף המבקש וטען כי בית המשפט הורה לפרקליט להגיש תלונה נגדו וכנגד יתר הנאשמים בחשד לביצוע עבירה פלילית כלפי בית המשפט וכי בית המשפט הוא המתלונן נגד הנאשמים בתיק באופן ישיר או עקיף, וכי בית המשפט הוא נפגע העבירה. לדברי הסנגור, מתוכן התלונה עולה כי בית המשפט שמע את הנאשם מתוודה בפניו כי הוא ביצע את העבירה מושא כתב האישום בתיק זה וכי לחובתו רישום פלילי. בנסיבות סבור המבקש כי לא ניתן להמשיך בשמיעת הראיות בפני המותב הנוכחי, ומכאן בקשת הפסלות.

המשיבה בתגובה שהגישה, התנגדה לבקשה משום שהנסיבות אינן מקימות חשש ממשי למשוא פנים ולא מקימות עילה לפסלות שופט. בתוך כך הפנתה המשיבה לדברים שנאמרו הן על ידי הנאשם האחר והן על ידי המבקש, בדיון שהתקיים ביום 28.4.2022 ואשר חלקם תועדו בפרוטוקול. עוד צוין כי בסיום אותה ישיבה הורה בית המשפט לב"כ המשיבה להעביר את הדברים שהתרחשו בישיבה לגורמים הרלוונטיים ובעקבות כך הדברים הועברו למשרת.

המשיבה הוסיפה וציינה כי לישיבת ההוכחות שנועדה ליום 18.7.2022 זומנו ששה עדים שלא התייצבו וכי במהלך אותה

ישיבה ציין ב"כ המבקש כי הוא התבקש למסור עדות במשטרה בגין הדברים שהתרחשו בישיבה מיום 28.4.2022 והפנה לקשיים בניהול התיק כאשר במקביל מתנהלת חקירה פלילית בה מעורבים המבקש והנאשם האחר. בתגובתה הפנתה המשיבה להחלטת בית המשפט בע"פ 566/21 **ברמלי נ' מדינת ישראל** (16.2.2021) שם נקבע כי אין להשלים עם מצב שבו יתאפשר לבעל דין לייצר לעצמו עניין אישי ממשי כלפי השופט הדן בעניינו, ולפתוח בכך פתח רחב לכל בעל דין לבחור את המותב המתאים לו.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

אומר כבר בפתח הדברים כי הרושם המתקבל מהתנהלות המבקש והנאשם האחר בתיק, מזה זמן רב מלמד על רצונם להעביר את הדיון בתיק למותב אחר. הנאשם האחר בקש למנות את עו"ד תומר נווה כמי שמייצגו בתיק, הגם שהובהר לו יותר מפעם אחת כי עו"ד נווה מנוע, בשלב זה, מלהופיע בפניי. זאת, על רקע הליך שימוע המתקיים לגביו בגין התנהלותו בתיק אחר שהתברר בפניי לפני שנים אחדות. יובהר כי ההליך כנגד עו"ד תומר נווה לא נפתח בעקבות תלונה שהגשתי ואף מבלי שידעתי על אודותיו, והדברים הובאו לידיעתי מפי עו"ד נווה עצמו.

למבקש ולנאשם האחר הובהר יותר מפעם אחת כי עו"ד תומר נווה מנוע מלהופיע בתיקים המתנהלים בפניי לעת עתה, אלא שהנאשם האחר עמד על כך שאינו מעוניין בכל סנגור אחר. הלה הוסיף עוד כי הוא אינו מעוניין שמותב זה ידון בעניינו וכי הוא רוצה ששופט אחר יטפל בתיק (ראו: עמ' 21 שורה 2 לפרוטוקול הדיון מיום 28.4.2022; עמ' 25 שורה 23 לפרוטוקול הדיון מיום 18.7.2022). בישיבה מיום 18.7.2022 לאחר שהנאשם האחר פנה לבית המשפט במלים "תעזוב אותנו, חלאס" הצטרף המבקש לאותה "נעימה" באומרו, כשהוא פונה לבית המשפט: "תעזוב אותנו, אתה גם כמונו חשוד בפלילים".

עוד אציין כי בהחלטתי מיום 27.6.2022 הוריתי על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוגו של הנאשם האחר, לאחר שזו הודיעה כי הנאשם אינו משתף עמה פעולה ועומד על דעתו להיות מיוצג על ידי עו"ד תומר נווה. בגדר אותה החלטה ציינתי כי לנאשם עומדת הזכות למנות סנגור מטעמו לבד מעו"ד תומר נווה לגביו קיימת מניעות בשלב זה, וכי הדברים הוסברו לנאשם יותר מפעם אחת. אוסיף כי בתיק נקבעו מספר ישיבות הוכחות שחלקן נדחו בשל סוגיית ייצוגם של הנאשמים, תוך שהם מערימים קשיים ומכשולים בפני התקדמות ההליך. אני מפנה לעניין זה להחלטתי מיום 3.5.2022 בה סקרתי את השתלשלות סאגת הייצוג.

הבאתי את השתלשלות הדברים דלעיל משום שהבקשה המונחת בפניי אינה אלא חוליה נוספת בשרשרת הניסיונות של המבקש והנאשם האחר להעביר את הדיון בעניינם למותב אחר. המבקש אמר את הדברים בריש גלי.

אשר לדברים שנאמרו בדיון שהתקיים בפניי ביום 28.4.2022 אכן היו אלה דברים חמורים ולכן הוריתי על העברת הפרוטוקול לעיונו של נשיא בית המשפט המחוזי. כן הוריתי לפרקליט להביא את הדברים לידיעת הממונים בפרקליטות. יחד עם זאת, דבר חקירתם של המבקש והנאשמים האחרים בתיק על ידי המשטרה נודע לי רק במהלך הדיון שהתקיים בפניי ביום 18.7.2022 מפי ב"כ הצדדים. העובדה שנפתחה חקירה כנגד מי מהנאשמים בתיק, לרבות המבקש, בגין

דברים שהפנו כלפי בית המשפט אין בה כדי להצדיק פסלות. יפים לעניין זה דברי כב' הנשיאה א' חיות בע"פ 566/21 הנ"ל שם בקבעה כי:

עיקרון יסוד בדיני הפסלות, בין לפני תיקון 38 לחוק ובין לאחריו, הוא שאין לאפשר לבעל דין לקבוע מי יפסוק בעניינו או להחליפו כאוות נפשו באמצעות פרובוקציות... אחרת, כפי שכבר נפסק, יתאפשר לכל בעל דין שדעתו אינה נוחה מן המותב הדין בעניינו, לייצר לעצמו בדרך זו "עניין אישי ממשי" ובכך "יפתח פתח רחב לכל בעל דין לבחור את המותב המתאים לו" (ע"פ 4771/05 זוזיאשווילי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (23.5.2005)).....

השמירה על אמון הציבור ברשות השופטת היא אחת התכליות העיקריות שלהגשמתן מכוונים דיני הפסלות והיא משמיעה לנו כמו מאליה כי:

"אמון הציבור ייפגע דווקא אם יתאפשר לצד להביא לפסילתו של שופט מלדון בעניינו ולו רק על-ידי הפצת איומים כנגד השופט, במישרין או בעקיפין, זאת ללא ביסוס אובייקטיבי לטענות הפסלות" (עניין מיארה, בעמ' 872).

דברים אלה מקבלים משנה תוקף נוכח גילוי כוונתם של המבקש והנאשם האחר להעברת התיק למותב אחר, כוונה אותה הביעו יותר מפעם עוד בטרם נפתחה נגדם חקירה משטרתית. אין זה מתקבל על הדעת כי נאשם יבקש להעביר הדין בעניינו למותב אחר, וכשלא יענה יגדף את השופט, ייצר פרובוקציה ולאחר שעניינו יועבר לבירור בפני הגורמים המוסמכים יטען כי קמה עילת פסלות. מהלך שכזה עלול לעודד נאשמים לפעול בדרך קלוקלת זו, במטרה להביא להחלפת המותב הדין בעניינם.

הטענה לפיה הודה המבקש במיוחס לו או כי לחובתו הרשעות קודמות, לא זו בלבד שלא נרשמה בפרוטוקול אלא שלא נשמעה על ידי וכלל אינה זכורה לי. בכל מקרה, אין בכך כדי להצדיק פסלות שכן ההלכה הפסוקה לעניין זה מורה כי "ההלכה היא, שהודאת נאשם וחזרתו ממנה אינן מקימות עילה לפסול... ההנחה היא ששופט מקצועי כשיר להתמודד עם שינוי זה, ולהכריע מבלי להתחשב בהודאתו הקודמת של הנאשם" (ע"פ 1640/04 קקון נ' מדינת ישראל (15.3.2004)). בענייננו הודאתו של המבקש, ככל שניתנה לא נרשמה ולא נשמעה. גם אם הציטוט שהובא מפי המבקש, המוזכר בתגובה שהוגשה מטעם המשיבה, מדויק, הרי שלא מדובר בהודאה מלאה ומפורשת ולכן ממילא אין כל בסיס לטענה כי בית המשפט שמע את המבקש מתוודה בפניו כי ביצע את העבירות מושא כתב האישום. הוא הדין לגבי רישומו הפלילי של המבקש (ראו בנדון: ע"פ 10826/08 בבייב נ' מדינת ישראל (26.1.2009)).

סיכומי של דבר, ועל יסוד מקבץ האמור אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ג' אלול תשפ"ב, 30 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים.

